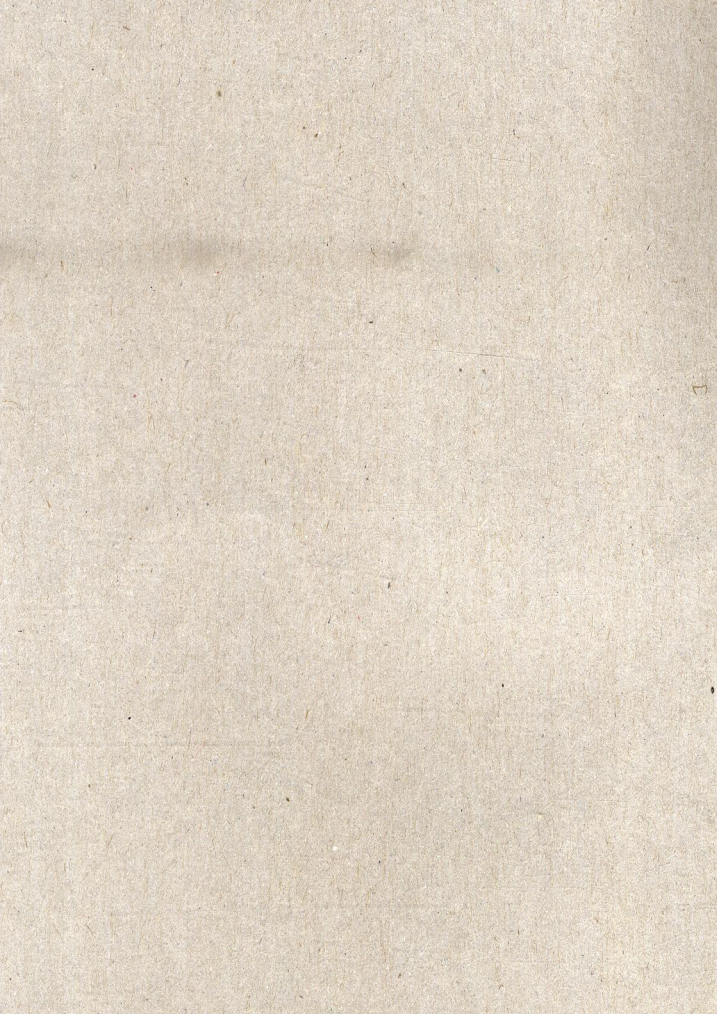

31 345
БІДАВНИЦТВО ЧИНА ОО. РЕДЕМПТОРИСТІВ

00 000000000000000000000000 Книжка VI. 000000000000000000000000

ЛЮТЕР ЧИ ХРИСТОС?

З Б О І С К А
1 9 2 6

168695

२५.२.५१

10
ВИДАВНИЦТВО ЧИНА ОО. РЕДЕМПТОРИСТІВ

Книжка VI.

ЛЮТЕР ЧИ ХРИСТОС?

~~13-545~~
Львів. Бібліотека
АН. УРСР

З Б О І С К А
1 9 2 6

~~168695~~
168695

256 5346-11-42

Позволяється друкувати
Брукселя, 19 марця 1926

К. Ван-де-Стеене
протоігумен Чина ОО. Редемптористів

Ч. Орд. 1991/186/К.

Позволяється печатати
Від гр. кат. Митр. Ординарят
у Львові дня 25 марта 1926.

+ *Андрей*
Митрополит.

Друкарня ОО. Василиян в Жовкві

Лютер чи Христос

Спільним батьком усіх Протестантів: Чи вони то Штундисти, Баптисти, Методисти, чи то Присвітеріяне чи Євангелики... є **Лютер**.

Між ними декотрі з наших людей несвідомо в блуд протестантський дались втягнути і для таких ця книжочка буде позиточна.¹⁾

Інші пристали на Протестантизм знаючи, що там нема Христової науки. Вони або були лакоми на гроші або хотіли жити свобіднійше або жили в незгоді зі своїм єпископом чи парохом або щось подібне.

Таким ця книжочка — здається — мало що pomoже. Тільки молитва може змінити їх злу волю і о це горячо католицька Церков молиться.

Щоби наука Протестантів була наукою Христовою, треба було принайменше, щоби Лютер, батько та основатель протестантського віро-

¹⁾ Наведені в цій книжочці слова й свідоцтва на-
ходяться в творі **О. І. Н -Denifle** — Luther u. Luthertum
1924. і в книжочці: Патріярх Протестантів Мартин
Лютер. **О. Л Боский** Редемпторист. Філадельфія 1917.

ісповідання, **жив** після Євангелія Ісуса Христа і **учив** після науки того Євангелія Ісуса Христа.

Та Лютер ані не **жив** ані не **учив** після Христового Євангелія.

Отже протестантська релігія Штундистів, Євангеліків, і прочих не є наукою Христовою.

Перша часть

Лютер не **жив** після Євангелія Ісуса Христа

I. Ненависть Лютра до ближнього

1. Лютер ненавидів бідних:

Лютер сказав: »з бідними треба обходитися як із звірятами... як з безрогами«.

А **Ісус Христос** говорив: »Істинно кажу вам, о скільки ви це вчинили одному з цих моїх найменших братів, мені ви вчинили«. Мат. 25, 40.

Селяне, навчені по провідях Лютра, кинулися були на панські двори, щоби їх грабити. Князі вимордували із тих заблуджених бідаків більше як 10,000 людей. Тоді Лютер, котрий заохочував був князів до тої кровавої пімсти,

написав: »Я **Лютер** знищив усіх збунтованих хлопів; я сам казав їх мучити; най вся їхня кров спаде на мене«.

А **Христос** сказав: »Я прийшов, щоби життя мали і надто мали. Я пастир добрий, пастир добрий кладе свою душу за свої вівці. Йоан 10, 11.

2. Лютер ненавидів своїх учеників.

Коли перші ученики Лютра покинули його, щоби иншу видумати науку, **Лютер** говорив про них: »Вони є єретиками, серцями де мешкає чорт, писками брехней... людьми засудженими до пекла; за них не треба й молитися«.

Товариші Лютра пращали його цими словами: »іди в ім'я всіх чортів; най вони тобі карк покрутять, нім виїдеш з міста«.

А **Христос** знов сказав: »По цім спізнають усі, що ви мої ученики, коли любов матимете між собою«. Йоан 13, 35.

3. Лютер ненавидів своїх противників.

Лютер писав (черв. 1520 до Спалатина): »Я думаю, що в Римі всі подуріли. Усі там легкодухи, без мозгу: Вони всі як патики, каміння, чорти«.

»Папа, то Ірод; До нині я називав його намісником Христа, нині кажу: Папа є ворогом Ісуса Христа, апостолом чорта«. »Священики божків, звідки ви? Ви тільки ватагою злодіїв, розбійників«...

»Богослови в Льованії то безроги, братоубійники, єретики«...

»Університет з Парижа, то проклята чортова синагога, правдиві брами до пекла«.

»Люди котрі говорять проти мене, то осли над ослами, вони прилипають до чорта, як гній до колеса«.

А **Христос** каже: »Хто гнівається на свого брата, стане перед судом; а хто скаже своєму братови рака: стане перед радою; а хто скаже: безуме, заслужить на пекольний огонь«. Мат. 5, 22.

Деінде ще каже Божественний Учитель: »Навчіться від мене, бо я лагідний й покірного серця«. Мат. 11, 29.

А на хресті: »Отче відпусти їм, бо не знають що роблять«. Лук. 23, 34.

II. Піянство Лютра

Лютер каже: »Щоби побідити чорта треба пити, грати, бавитися, а навіть грішити«.

»Коли діявол каже тобі: Не пий, відповідай: буду пити тим більше, що ти цього мені відраджуєш«.

»Колись, будучи монахом я, молився, я постив, чував, умертвлявся. Тепер, противно, їм і пю, як інші; як вони так і я потрафлю жартувати і бавитися... сподіюся коли вмру і коли зложать

мене до домовини, то дам червакам тіло грубого, вигудованого доктора.

Будучи в твердині Вартбург, написав: »Я тут жию в лїнивстві та п'янстві«.

День перед смертю 17 лютого 1546, Лютер весело бавився з товаришами аж до пізної ночі. На другий день раненько о 3-ій годині слуга знайшов його мертвим. Слуга оповідав, що Лютер поповнив самоубійство і повісився. Однак історія не має досить доказів, щоби це ствердити. Лікар, його приятель заявив, що одною з причин тої наглої смерті, було лакізмство та п'янство.

Ісус Христос через свого Апостола упоминає: »Прошу Вас, стережіться тих, що викликають спори і соблазни проти науки, котрої ви научилися і оминайте їх. Бо такі не служать Господу нашому, Ісусови Христови, а своєму череву і солодким словам та гарним бесідам, обманюють серця простодушні« Рим 16, 17-18.

»Царство Боже це не їда й питтє« Рим 14, 17.

»Як і лакомі так і п'яниці... царства Божого не доступлять«. І. Кор. 6, 10.

III. Нечистота Лютра

Ані один історик не відважився повторити перед своїми читачами плюгавих виразів Лютра,

на ангельську чесноту, Тайну Супружества, на Євангельські ради і т. д.

Один французський автор сказав: »Наука Лютра про Тайну Супружества є звіярячою.

Тома Морус, що в р. 1537 дав за католицьку віру своє життя, в Англії, пише: »Лютер є брудний чоловік; в голові не має нич, крім дурниць, а на устах нич, крім калу та гною«.

Підчас свого перебування в Вартбурзі пише **Лютер**: »моє тіло горить правдивою розпустою«.

В р. 1517 Лютер відрікся стану монашого.

В р. 1522 взяв святотацький шлюб з упавшою монахинєю, що під впливом його книжок утекла з монастиря. — У р. 1518 сам, перед тим казав: »є святотацтвом для священника оженитися, є великим гріхом для монаха ломити свою присягу«.

В р. 1540 дозволив князеви Пилипови Саксонському взяти шлюб з другою жінкою за життя першої.

»Позвольмо людям«, сказав при кінці життя, »забавлятися ще трохи тілесними розкошами. Сподіюся, що помимо того, наше діло пізнійше поступить, як схочемо«.

А **Ісус** учив через Ап. Петра:

»Здержуйтеся від тілесних похотий, що воюють проти душі« Пет. 2, 11.

»Між вами будуть ложні учителі, що ведуть погубні ереси... і многі наслідуватимуть їх розпусту...« II. Пет. 2, 2.

»А розпуста і всяка нечистота або лакі́мство нехай ані згадуються між вами« Ефес. 5, 3.

IV. Лютер обманець

1. **Лютер** в р. 1540 пише: »Що злого стало-би ся, якби хтось для добра християнської Церкви поповнив порядну, грубу брехню?«

Коли дозволив князеви брати другу жінку за життя першої, Мелянтон його приятель, написав до нього, що це гріх. А Лютер відповів:

»Я простий хлоп, твердий Саксон; шкіра мого розуму за груба, за тверда, щоби я міг відчувати смуток за такі річі«.

А **Христос** сказав: Ви є від отця діавола... він в правді не стоїть, бо нема в нім правди; коли говорить лож, із свого говорить, бо він лгун і отець ложі« Йоан 8, 44.

2. Лютер сказав: »У Службі Божій треба опустити деякі важні части так, щоби нарід не знав... люди не потребують знати, що священик їх опускає...«

3. Лютер ствердив перед папським послом і цісарем, буцім то св. Августин учить, що віра без діл нас спасає. Тимчасом до приятеля пише: »Для людей я сказав, що св. Августин так учить, однак він те досить ясно не каже«.

4. Дня 11 грудня 1518 Лютер пише до свого приятеля: »Папа правдивий антихрист, описаний св. Павлом, тепер панує в Римі«.

Дня 6 січня 1519 пише до папи: »Бог і всі сотворіння є мені свідками, що я ніколи не мав намірення боротися з римською Церквою і від неї нічого висше не ціню ані в небі ані на землі«.

5. Лютер перевів біблію на німецьку мову для народа та в тім переводі змінив Євангелія після вимог своєї нової науки.

Оден протестантський теолог Wilhelm Martin de Wette каже о тім перекладі¹⁾.

»Єнепростимою річчу, що неедин протестантський пастор, ще уживає перекладу Лютра так часто вже признаного ложним«.

Так між іншими:

Рим. 3, 28 св. Павло каже: »Думаємо, що чоловік оправдується вірою...

А Лютер переводить: »Думаємо, що чоловік оправдується **тільки** вірою«.

Оден приятель написав до нього: »Католики гіршаться тою зміною в твоїм переводі.«

Лютер відповідає: »як твій папіст занепокоїться тим словом **»тільки«**, що я додав, відповідж просто: Доктор Мартин Лютер так хоче... якщо не маю права так робити, то маю волю і те вистарчить«.

А **Христос** через св. Йоана каже: »Я свідчу кождому, хто слухає слів пророцтва цієї книги: коли хто додасть що до цього, на того наложить Бог язви, написані в цій книзі. Колиж

¹⁾ Bibelübersetzung 1831, Vorwort.

хто уйме від слів книги цього пророцтва, уйме Бог його часть з книги життя... Обявл. 22, 18—19

Друга часть

Лютер не **вчив** після Євангелія Христа.

1. Звідки Лютер взяв свою науку?

1. Дня 21 серпня 1518 Лютер пише до Спалатина: »Знаю, що я всі точки, котрих вчу, дістав від Бога і наче Божі подаю».

Однак того самого дня він додає:

»Нема ніякого чорта, єретика або проводира заблудших, який би казав: я чорт або єретик викладаю свою науку, але всі кажуть: це не моя наука, це Боже слово«.

А пишучи до Мінцера і Карлстадта, своїх давніших учителів, Лютер каже: »я не можу чванитися, що я **післаний** з неба Богом...«

2. Не тільки Лютер не є певний, що він є послом Божим, але дня 29 листоп. 1521 р. змальовує страшні муки своєї совісти.

»Ой як мені в тім часі трудно було; який я мав клопіт зі собою самим, щоби своїй совісти доказати що я жадної вини не маю, коли з часом я зачав роздумувати, як я відважився ставити проти святійшого Отця, аж називати його антихристом... Ах кілька разів серце моє в грудях тремтіло: Чи ти лиш сам один мудрий? Чи всі інші миляться? Чи є правдоподібним щоби вони так довго жили в блуді? А як би ти помилився? Якби ти сам звів всі ті душі; якби через тебе всі були гідні вічної кари, то що би тоді було?»

3. Лютер признається, що дістав свою науку від **діявола**.

Раз оповідав приятелеви, що коли був у Вартбурзі діявол відвідував його під ріжними видами: два рази під видом розлюченого пса, а раз під видом страшної безроги. Діявол навчив його з окрема, що Служба Божа є балвохвальством.

В р. 1533 пише до Габсмана: »Якби хтось спитав про письмо о Службі Божій, вистарчить відповісти, що в ній Лютер сповідається, що не давно боровся з чортом і просить папістів о відповідь на науки діявола против Служби Божої, котру він приняв як свою!..«

А Ісус Христос сказав: »Дана Мені всяка власть на небі і на землі: ідіть отже, навчайте всі народи, хрестячи їх в ім'я Отця і Сина і святого Духа, навчаючи їх заховувати все, що

я заповідав вам. І це я з вами по всі дні, до кінця віків». Кор. 28, 18.

»Я бачив з уст... ложного пророка трьох нечистих духів, наче жаби. Бо це духи діявольські, що роблять знаки, що виходять до царів цілої землі, збирати їх на борбу в великий день всемогучого Бога». Обявл. 16, 13 — 14.

II. Як Лютер дійшов до своєї науки

Лютер як монах занедбав молитву. Вже в р. 1516 каже сам: »я рідко відмовляв часослов, а майже ніколи не відправляв Служби Божої».

Христос однак сказав: »Чувайте й молитесь, щоби не ввійшли в покусу», Мат. 26, 41.

2. **Лютер** не молиться. Отжеж й не може опертись покусам. Він сказав: в часі тої борби »лінівство є матір'ю нечистоти».

А **Христос** сказав: »Без ласки не можете нічого робити» Йоан 15, 6.

3. **Лютер** видячи, що не може опертись покусам, виробляє в собі переконання: »чоловік мусить грішити, **грішити** конечно без стриму».

Христос однак через св. Павла сказав: »Бог вірний, що не допустить спокушувати вас більш того, що можете, але разом з покусом пішли й поміч, щоби ви могли витримати». I. Кор. 10, 13.

Лютер іде даліше: »Якщо чоловік мусить грішити, то добрі діла не є потрібні до спасення; вистарчить віра, длятого учив пізнійше людей: »Грішіть сильно а вірте ще сильнійше«.

А **Христос** каже: „Уже не гріши, щоби тобі що гірше не сталося«. Йоан 5, 14.

5. **Лютер** видячи, що католицька Церков відкидає його науку і що папа виклинає його перечить, що папа є намісником Христовим.

Христос однак каже: »Ти еси Петро і на цій скалі збудую свою Церкву і ворота пекольні не переможуть її«. Мат. 16, 18

Деінде: «Симоне, Симоне! це сатана зажадав просівати **вас** як пшеницю, та я молився за **тебе**, щоби не ослабла твоя віра, а ти колись, навернувшись, утверджує своїх братів«. Лук. 22, 31 — 32.

І даліше каже Петрови: »Дам **тобі** ключі царства небесного, і що звяжеш на землі буде звязане на небесіх, а що розвяжеш на землі, буде розвязане на небесіх«. Мат. 16, 16.

6. **Лютер** відкидаючи намісника Христового учить, що з Христа по його смерті нічого не лишилося крім євангелія. Отжеж Лютер відкидає церковне передання.

Христос однак не дав апостолам розказу, щоби писали його науки, але щоби проповідю передавали її всім людям: »ідіть отже, навчайте всі народи, хрестячи їх в ім'я Отця і Сина і святого Духа, навчаючи їх заховувати все, що я заповідав вам«. Мат. 28, 20.

»Є й много иншого, що зділав Ісус, що якби списали з окрема, думаю що й сам світ не міг би помістити книг, котрі треба би написати«. Йоан 21, 25.

7. **Лютер** відкидаючи власть намісника Христового, щоби виявити вірним Боже слово і розрізнити лож від правди каже, що тільки святий Дух кожному з окрема обявляє, що треба вірити.

Отжеж з науки Лютра повстанеть стільки наук і віроісповідань скільки є голов: Сам Лютер пише в р. 1520: »Вже стільки є сект, як голов; нема жадного простого хлопа, котрийби не думав, що дістав обявлення від святого Духа і не уважав себе пророком«.

І так одному обявив Дух святий, що Ісус є Богом, другому знов, що Ісус не є Богом; одному що в Найсвятійших Тайнах Ісус є присутний, другому знов, що Він там не є присутний.

А **Христос** через святого Павла каже: »Один Господь, одна віра, одно хрещення«, Єфес. 4, 5.

Лютер позлостився на своїх перших учеників, котрі вже перечили його науку, а не могучи їм відповісти, мусів уживати проти них науку католиків і передання котре передше заперечив: — Ото ті цікаві слова Лютра »Це свідоцтво католицької Церкви, навіть як би не було інших доказів, мусить вистарчати, щоби ми визнали правду, присутність Ісуса Христа в Пресвятій Евхаристії; бо небезпечно й страш-

но вірити в щось, против загальної віри, та проти віри й науки святої Церкви».

8. Лютер відкидаючи намісника Христового може вже доволі заперечити всі правди, котрі йому не будуть на руку. Вистарчить собі сказати, що так Дух святий йому об'явив. Між іншими: **Лютер** відкидує незломність супружества, хоч **Христос** сказав: »що Бог злучив, чоловік нехай не розлучає«. Мат. 19, 6.

Так **Лютер** учив також, що покути не треба і не треба молитися: »Господи Боже стережи нас від духа покаяння«.

А **Христос** сказав: »Коли не покаєтеся, всі так само погибнете«. Лук. 13, 3.

III. Наслідки науки Лютра ще за його життя

1. Вже р. 1522 пише: »Ми тепер такі самі як давнійше: шорсткі, гупі, нетерпеливі, зарозумілі, пожадливі, піяки, крикуни«.

2. В р. 1524 застрашений бунтом рільників, який викликала його наука, пише до князя саксонського: »Нарід добре тримається Євангелія, але занадто буквально! аж до нині я сміявся з бунту, думаючи, що він звернеться лише против священників; тепер боюся, щоби перше не звернулися на наших панів«.

В р. 1525: »Нема нікого з наших євангеликів, який би не був сім разів гірший, ніж тоді, коли

ще не був нашим: він злодій, брехун, обманець; обідається і упивається та віддається всім порокам і налогам так, як би не дістав був святого Євангелія... На перший погляд дивно, що тепер люди гірші, як за папства, але хто роздумає, то зрозуміє, що інакше не могло бути».

І далше ще пише: »Ніколи не було так багато проповідий, як за наших часів, а однак люди мають студені серця, є лінивi і простаки, зараз бридне їм наука і нарікають що все чують одні і ті самі річи»,

Єразм, один з найдавніших приятелів Лютера, пише також в р. 1520: »Дивіться на цю Євангельську громаду, скільки у неї є обманців, піяків, нечистих людей, без чести й слави».

А сам Лютер подає цьому причину: прічері (проповідники) є дуже мудрі, коли треба кричати против папи, монахів, і священників... Їм повинно би бути встидно, що з євангелія нічого не знають, як лише свободу, лінивство, волю, розкоший так, як пси й безроги».

В р. 1532 пише: Скупство, лихва, розпуста, бездоріжжа, проклони, брехня й обман ростуть страшно, далеко більше ніж за часів папства... так що люди кажуть: Якщоб наука була правдивою, то нарід бувби побожнійший».

І далше ще пише Лютер: »Ми вже маємо до діла, не з людьми, але з правдивою худо-бою, з правдивим родом звірят».

Що до своїх земляків, котрі пішли за його наукою, **Лютер** каже: »Якби хто хотів пред-

Львівська державна
наукова бібліотека

7198

м.

13.845

Львів. Бібліотека

АН. УРСР

11.52115

ставити тепер Німеччину, то повинен би намалювати грубу безрогу... Німецький нарід є простацький, пів чоловіка, пів чорта... Ми Німці, такі брудні безроги (мягчий висказ, щоби не разити читачів) без розуму, без карности...»

Ісус Христос сказав: »Посадіть дерево добре, то й овоч його добрий; посадіть дерево зле і овоч його злий; бо по овочу дерево пізнається«. Мат. 12, 33.

Заключення

Вечером перед своєю смертю підчас послідньої забави з товаришами, Лютер написав на стіні верш: »За свого життя, о папо, я був твоїм ворогом, умираючи буду твоєю смертю.«

Це є одиноке пророцтво Лютра, але й воно не сповнилося.

Лютер умер 400 літ тому, а папа жиє дальше і буде жити аж до кінця світа.

Христос сказав: »Я з вами по всі дні, до кінця віків«. Мат. 16, 18.

Тепер, дорогий читачу, вибирай за ким хочеш йти: за Лютром чи за Ісусом?... З ким хочеш бути в вічності з Лютром чи з Ісусом?... Бути одночасно з першим і з другим не є можливе, бо Христос сказав: »Хто не зі мною, той проти Мене«. Мат. 12, 30.

987

PL 7198 y

Видати

Збоїска п

-
1. ІСУСЕ ЛЮБЛЮ ТЕБЕ — брош. ст. 178. Ціна 2 зл
 2. ПАМ'ЯТКА ІЗ СВ. МІСІЇ — оправ. ст. 562. Ціна 4 зл.
 3. МІСІЙНИЙ ВІДГОМІН — брош. ст. 38
Ціна 35 гр.
 4. МІСІЙНИЙ ДАРУНОК — для дітей
брош. ст. 24. Ціна 25 гр.
 5. МОЯ НЕБЕСНА НЕНЬКА — брош. ст. 244. Ціна 2 зл. 50 гр.
 6. ЛЮТЕР ЧИ ХРИСТОС — ст. 20 15 гр.
за 20 прим. Ціна 2 зл.
-

Висилається за посліплатою.

PA 7198

y